

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (предъ пускіхъ снятъ) о 5-й годъ поп. Литер додатокъ въ бібліотеку найзнатніи постіїи виходить по 2 печат аркушъ южного 15-го и последніого днія кожного місяця Редакція "Адміністрація" підъ Ч. 44 улица Галицька. Рукописи звертаються лише по посередине застереженіе їхъ засланія приймаються по цінѣ 6 кр. бѣтъ однога строчки печатною, въ руці. "Надбезланіе" по 20 кр. а. в. Редакція и неопечатаній вѣльмій бѣтъ порта.

Предплату и кінесерти приймають: У Львовѣ Адміністрація "Дѣло". У Віднѣ Назарєвіан & Vogler, Waßgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danke & Co., Singerstrasse 11. въ Франкфуртѣ M. Назарєвіан & Vogler, E. L. Danke & Co. Въ Парижѣ Agence Nazar. Въ Россії Редакція "Кіевської Старини" въ Кіевѣ, поштовій ярмаркъ и Газетне Бюро" В. Ф. Замія въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

Дѣло

По причинѣ тронової рѣчи.

Съ великою нетерпеливостею очідано сегочашо тронової рѣчи, що мала бѣтъ відкрити сесію ради державної. Всі були цѣловій на ініціїї короны и єї правительства для найближніої будущості, якъ підъ взглядомъ політики внутрішньо-державної, такъ и заграницю. Бо жъ ситуація нынѣшина въ Австрії підъ обома тими взглядами есть, за- гально сказавши, доволъ непевни.

У вінтурѣ державы богато неполагоженій справъ чисто національныхъ. Нѣмець-віноконституційній, которымъ на устахъ все и всю нѣбы-щира "державна ідея Австрії", въ глубинѣ душъ кріють зовсімъ іншіе бажанія, — бажаніе въключного панування въ державѣ, верховодства надъ всіми другими народностями, особливо же славянскими въ тихъ краяхъ короннихъ, де нѣмецкій народъ живе поручь другого якого народу. Нѣмецка зоруємість въ такихъ краяхъ не знає граніць и, привыкши черезъ довгі часы до гегемонії, не може погодити съ конечностею, щобъ и другій народъ Австрії порівно могли користуватися правази конституційними. Черезъ цілу остатну каденцію ради державної Нѣмець-віноконституційній цѣльмъ засобомъ своїхъ силъ и свого спряту стремѣли лишь до того, щобъ повалити непавищне ім'я правительство гр. Таффо. Се було ихъ сеферомъ и выходачи зъ того становища, старалися въ кождомъ дѣлѣ, не толькъ чисто політичної патури, показати правительству vagu своему опозиції. Зъ устъ самого цѣсара удостоились за те назвы "факційної" опозиції, але се ихъ зовсімъ не збило зъ вытиченой дороги, — вытревали на ії до кінця. Ба, можна сказати, що павѣть въ мѣру наближу- вання кінця каденції ради державної опозиції ихъ набирала що-разъ острішого тону. Виступи такого Кнотца являлися заповѣдею поступованія нѣмецкої опозиції въ будущій каденції. Правительство старалося по змозѣ ослабити числову опозицію, але то ему майже зовсімъ не удалось и нынѣшина рада державна має майже ту саму фізіономію, що попе-редна, съ тою важкою розницю, що опозиція, котра була сконсолидувалася въ сполучену

лѣвицю, пішъ розлучилася на два клуби толькъ для того, що опозиційній посолъ der schärfesten Tonart бажають въ боротьбѣ съ правительствомъ гр. Таaffe ще більше закотити свои рукави. Зъ того всіго виходить, що відносини партійній въ новій радѣ державної коли не покажутся горшими, то бодай остануть in statu quo. Не отрадний то обильв! Тожъ и не диво, що цѣсарь въ своїй тронової рѣчи съ притискомъ підносить та горячо припоруче посльмъ "духа умѣреності", "об'єктивності" и пригадує, що "реформи виплывають зъ дѣйствій потребъ мешканцівъ важливійшій партійної борбѣ".

И цѣла тронова рѣчь уложена такъ, що оминає все, що могло-бъ зъ одної сторони яку-небудь партію ради державної чимсь ураганіи або дати причину обавлятися о якусъ страту, а зъ другої сторони котрой-небудь партії кинути бодай зъ-пехота патакъ на сподіванье якогось нового, спеціального здобутку для себе підъ взглядомъ политично-національнимъ. Въ той же взглядѣ тронової рѣчи була дуже осторожна, высказала самі загальники. Такими загальниками політичної натури були зъ одної сторони съ патіскомъ піднесеній слова "о сильній свѣдомості австрійської державної ідеї въ народахъ" и о задачі правительства "заховата єдність и могучість державы", а зъ другої сторони слова о задачі правительства "въсѣ австрійській краї и народы зробити въ рівній мѣрѣ участниками духового и господарского іхъ розвою". Высказъ "австрійска державна єдність и могучість", близше не означений, централісти взыскують на свою сторону, бачучи въ нѣмъ неохоту коропи и правительства до змагань народовъ нѣмецкихъ — розширювати автономію краївъ короннихъ. Такъ розуміють єго и молодо-Чехи и въ своїмъ органѣ "Narodnї Listy" высказують въ той же взглядѣ свое нездоволеніе. Высказъ же монаршій о "рѣвній участії всіхъ краївъ и народовъ въ духовому и господарському розвою", такожъ не означений близше въ цѣлому текстѣ бесѣды, лишає въ сумнівѣ всі народы, де границя тої "участії": чи гр. Таaffe за шесть лѣтъ наділивъ уже упослідженій народы тою "участю" а теперъ они мають лише здорово еи споживати та вы-

дыхати, чи прійде ще щось більше. А всі народы нѣ-нѣмецкій, якъ кана дошу, въждають дальшихъ "блодъ" — розуміється, съ виняткомъ однихъ Русинівъ, котрой бѣтъ часу правительства гр. Таaffe доси ще ждутъ першого "блода". Для нації Русинівъ, одиночного народу, що має честь мати въ радѣ держави пару т. зв. "митрополичихъ" пословъ а въ палатѣ панівъ анѣ одного іменованого члена, — для нації одинокихъ въ державѣ таї "рѣвнія участії" або іншими словами сказавши "рѣвніоправності" есть доконечна и наглича въ интересѣ держави и краю. Коли гр. Таaffe мавъ-бы въ мыслі того висказу тронової бессѣда приступати до дѣла, то попередъ всіго, першою его рѣчею повинна бути — поправа сумнівѣ бгносинъ межинародныхъ въ Галичинѣ. Поки того не учинить, то цѣла его славословленна програма о "рѣвніоправності" народовъ остане въ очахъ и въ пересвѣдченю триміліонного народу руского чистою фразою. Ми, Русини, бажаємо, щобъ правительство дало намъ можливості користати зъ правъ конституційнихъ, дало намъ помочь въ рамкахъ австрійської конституції свободно порушатися и національно та економично розвиватися! Таке бажаніе наше чай-же не підрыває "державної ідеї австрійської", а толькож скріпнити може "могучість державы"!

Оминувши остерожно сторону політично-національну, тронова рѣчь головну вагу поклали на справи економичній та соціальній. И нації Русинівъ детькають майже всі піднесенії въ тронової рѣчи справи: регуляція рѣкъ въ Галичинѣ, реформа спадкового права при дрбныхъ земельнихъ посвостяхъ, справи земліній, зміна тарифівъ ціновихъ, привертаніе школопої молодежі до промислового образования, а въ певній мѣрѣ и проекти соціальній, хочъ они головно дотыкають краї, де розвита фабричність та велика промисловість. Многі зъ тихъ справъ, залагодженій розумно, принесли-бъ справѣ велику користь народамъ, и до рѣшення такихъ справъ кождый щирый чоловѣкъ може разомъ съ монархомъ бажати, щобъ опозиція въ той чась забувала на "партійну борбу". Але жъ зъ другої сторони мы не можемо повздержатися, щобъ именно до партій попираючихъ правительство

Предплатна на "Дѣло" для Австрії: для Россії: въ цѣлій рѣбъ . . . 12 зр. на цѣлій рѣбъ . . . 12 рубл. на піввъ року . . . 6 зр. на піввъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки": въ цѣлій рѣбъ . . . 16 зр. на цѣлій рѣбъ . . . 16 рубл. на піввъ року . . . 8 зр. на піввъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл. на саму додатокъ: на саму додатокъ: въ цѣлій рѣбъ . . . 5 зр. на цѣлій рѣбъ . . . 5 рубл. на піввъ року . . . 2-50 на піввъ року . . . 2-50 р. для Вараждину, окрѣдже Россії: на цѣлій рѣбъ . . . 15 зр. на піввъ року . . . 7-50 зр. на четверть року . . . 3-75 зр. съ дод. "Бібліотеки": на саму додатокъ: на цѣлій рѣбъ . . . 19 зр. на цѣлій рѣбъ . . . 6 зр. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

не звернути монаршихъ слівъ о "об'єктивності" та "дусѣ умѣреності" въ такихъ зновъ справахъ, де іде о дотепервій конституційній свободы. Въ послѣдніхъ рокахъ духъ реакційній іовѣявъ по середній Европѣ. Скрѣзъ упадає збанкрутіваний "лібералізмъ". Що въ нѣмъ було лихого, шкодного, — се разомъ съ нимъ нехай гине, але добрий сокъ зъ него треба лишь переливати въ другу, нову посуду. Свобода личності, свобода слова, свобода товариствъ — се такій рѣчи, безъ которыхъ нынѣ людськість не обайдея. "Съ купелею можна вилити и дитину", а зновъ звѣстна рѣчъ, що "гопи природу въ дверь, она окномъ вертає".

Тронова рѣчь заповѣдає на першому місяці угоду съ Уграми, — мы єи згадуємо на послѣдній. Свого часу, коли "нашихъ" въ радѣ державы було ажъ 16, тодѣ було інше дѣло! "Наши" були тодѣ панами ситуації, — ихъ тодѣ министри "просили" (розвказують, що давали имъ навіть бѣль наперп', щобъ писали, чого хотять). А нынѣ?

Справи Болгарскій.

Порушеніе справи румъ-лійской спочато поки-що въ рукахъ конференції амбасадорівъ въ Царгородѣ, а головною тенденцією державъ європейськихъ — іменно трактатовихъ — єсть: пытають болгарське полагодити въ мирній дорозѣ. При той же постараються тѣ держави, щобъ жадною мѣрою не допустити до воробію въ Альбанії и Македонії, або — сказавши коротко — щобъ огонь болгарській злокализувати и чимъ скорше придушити. Конферуючі амбасадори мають проте отограти роль просто сторожа огневої. Мимо того появляються въ прасѣ європейської найрджено-ріднійшій толки о справѣ болгарській, котрьї зъ обовязку днівникового годія намъ не затутувати. Проектъ конференції амбасадорівъ має вийти въ ініціативу Россії. Зъ разу Берлінъ не симпатизує въ свою мыслю, поднѣшне одобреює єи то лише для того, бо въ Берлінѣ знають, що амбасадори не зроблять більше ніжъ то, на що вже поодинокї держави на передъ згодилися. Однакож точні вгоди суть ще для всіхъ тайно. Деякі днівники кольпрутуть лише глуху вѣстъ, будто кн. Александеръ має відстіти генеральнімъ губернаторомъ всіхдної Румелії и що таї-же лішиться підъ верховною владою сул-

НА УКРАИНѢ.

Споминки и враженія зъ подорожи написавъ Ол. Баратинський.

(Дальше.)

Лідевъ вспівъ я переступити порогъ бѣтчиною для мене комітати въ Одескій гостинниці, а єже явився за мною швайцаръ и зажадавъ паспорт. Однакъ небавомъ повернувъ съ паспортомъ и ставъ розпитувати, якъ називаються и зъ бѣткой приїхавъ. Отбіловши съ тимъ, повернувъ по хвилі въ третье и почавъ звягяти, що бѣтъ такъ доштується, бо тепер у нихъ все вельми другою и поспішавъ про цѣль моєго приїзду. Я бѣтпівъ єму якочично, що приїхавъ въ научній дѣлахъ, бо мене брали досада за таку докучливості. Менѣ прійшла тодї на думку подорожи, яку я мусівъ обгути въ державу "зелінного канцлера", м旣ъ кольканедільний побудить тамъ же, а хочъ у мене за пазухою бувъ паспортъ, вѣхто мене анѣ при вѣздѣ, анѣ при вѣздѣ, анѣ за цѣль часъ побути моєго не поспішавъ, хто я, зъ бѣткою и по що праїхавъ.

Очинившись въ Кіевѣ, пішовъ я розвѣдато, якъ-бы менѣ доступити до невицераного зеркала историчного, центрального архіву при університетії св. Володимира, що мѣстить въ собі літаки Кіевской, Подольской и Волиньской губерній, почавши зъ 1400-ыхъ роківъ. Менѣ довелось при сїї нагодѣ познакомитися съ бѣлькою родинами. Я пішовъ у нихъ таку широку гостинність, таку свободу товариску, яку

у насъ хиба ще декуда по селахъ скрітити можна, бо по мѣстахъ зробила ова вже давно мѣсто польської церемонії та нѣмецкому вyraxованю. Въ тамошніхъ родинахъ єще ще старосвѣтській, патріархальний духомъ такъ, що й зовсімъ чужій чоловѣкъ чуєся въ нихъ наче-бы членомъ одної великої родини.

Съ жалѣмъ однакъ я дѣбнався, що по по-воду царскогого приїзду університетъ ще зачиненій (по-за звичайній речинець) и не буде скорше открытий, якъ по вѣздѣ царскѣмъ. Тому не толькъ не повелось менѣ довершити свого памѣтру, але й не можна було оглянути прегарніхъ и багатихъ зъ Кременецького лацея и Валенського університету перенесеніхъ и значно збільшенихъ кабінетівъ природознавчихъ и многоцѣльного капітулу пумазматичного та великої бібліотеки, що тепер має більше 100.000 томівъ. Я толькож зайдовъ у ботаничній садъ, чудовий паркъ величезнихъ розмѣрівъ, що съ своюми богатими оранжеріями стоять отворомъ для публіки щоденno відъ 1 мая до кінця вересня, и не мігъ наликувати тою розмаїтостю ростинності тамъ виплеканої. Та хоче день бувъ погодний и гарний, садъ бувъ майже зовсімъ пустий, толькож де-де можна було заглянути прохожихъ.

ІІ. Старий Кіевъ. Золоті ворота. Памятникъ св. Ірини. Церкви Десятинна и св. Андрея Первозванного. Памятникъ св. Володимира.

Поподууди выбравсь я оглідати Кіевъ и его историчній памятники съ моими новими знакомими, що съ незвичайною готовостею оправодили

мене по всіхъ знатнішихъ мѣсцяхъ та обласяли все увагу гдн. Улицѣ мѣста вельми широкі, толькож не гладкі, бо въмощеній камінцями-стораками, а ходники позважуваній дуже доброю жовтавовою цеглою; толькож дѣ-де можна побачити плитаи або асфальтъ. Найкрасішій улицѣ се безперечно Крешатикъ, Бібліоковій бульваръ и більша Володимирська улица. Крешатикъ тягнється на мѣсціі старинної Крешатої долини, що творила частину давніго густого бору "Пересіїще", призначеної для ловлї птиць и звѣрінцівъ. Долина та лежить міжъ старо-кіевскими горбами, де бувъ давній градъ першіхъ князівъ и Печерськимъ, де находитися улюблений лѣтній дімъ князя Володимира В. и Ярослава, званій Угорськимъ, коло селіща Берестово. Долина въ заборі спадаючихъ до неї горъ були відкритій дѣрами, а що на початку сего столѣття находились въ той же мѣстѣ лѣсній збросты. Нинѣ Крешатикъ єсть осередкомъ всіго руху и життя

така. Болгарский договоръ между-бы прото-
коютии не нарушеній. Такого мнѣнія мож-
бы бутъ и той сultанскій монастырь и
поставть въ свою стороны ради-бы по доку-
ментамъ доѣзжаго консулата землиного. Другій
органъ говоритьъ голосомъ о дотирозаціи кн.
Александра въ арестъ болгарскаго изъ про-
блемы исподѣлкы. До того мнѣніи приступа-
ютъ въ дній органы правы російской. Тому
то и мнѣніе въ своихъ сторонахъ доѣзжадъ вѣдѣ
сѧ, молитвъ за сultана, зборюю Румелій-
скую ищустуа землино, бере изъ оборону
искусствами житейшии Румелии и пытка про-
лизациіи, щобъ будь-що-будь спинти по-
стланіе Болгарии въ субъектѣ Македоніи.
Вышюю паштии формальныи указъ кнажїи,
которымъ грозитъ каждой Болгарии посту-
пить передъ воинскій судъ, который поизѣн-
бы агитацию ширитъ въ Македоніи, що на-
рушаетъ публичное благочестіе въ краю.

Але мимо вѣдѣ ширитъ шартии кн.
Александра и державъ европейской задко на
вѣдѣ точнѣй болгарскаго пубъестрова, що вже
по землии настроение, то бодай значай
подготоеніи, щобъ на случай воинскаго кон-
фликту мати готовы силы до земли. Греція,
Сербія и Чорногора склоняютъ и организуютъ
свои нации и то бодай арутно покрышио,
будто скажъ подданий другъ до вѣдѣи и остан-
чного знающіи власти сultанской въ Евро-
пѣ. Маршалъ наложивши въ Берлинѣ, А-
нгліи и Франціи вѣдѣи слухати не хотѣ. Въ
Сербіи праѣзжомъ, не только показано кон-
тингентъ стаѣи юдѣи коругвы и назначено для
нижъ нѣвѣтъ полководціи, але и школьна
молодька явилася въ деулаціи передъ коро-
лемъ съ просьюю о хорганизованіи схѣти-
чика фѣдѣльи. Паштии богословы и учителѣ
сербскіи перенялии воинскіи духомъ и ко-
роль одушевленію сему не противится. Звестіи
пожды ансургентъ въ 75 и 76 року. Любо-
ратичъ и юдѣи Зарко хвалилии въ Бѣлградѣ
и организуютъ леріюи чужиницѣи. Въ
каждѣа юбечестіи постали вербуніи аген-
турки, а вѣдѣ готовы силы воинскіи вдуть на по-
ходи до Нишу. Зелвничче товариство сербске
одержало наказъ державы що-дни однажды
появдѣи готовыхъ до перенови войска въ Бѣл-
граде до Нишу. Въ цѣлѣи краю объявилася
лишь одна мысль, т. ю. унію болгарску ува-
жати донершеннѣи вѣдѣи, щобъ країнъ за-
селеніи Сербіи прилучити до королевства. Въ
окупаціи отбываются тайи нарады, по ко-
тыихъ юдѣи король Миланъ выдастъ ма-
нифестъ до народу, въ котромъ оправдає по-
требу мобилизации. Король має ріанюкъ уда-
тася до Нишу, а народъ готоватъ для него
великіи парад. До стѣнъ воинскіи на границѣ
сербско-турецкѣи не пріѣло ще нѣгде, але
дніиини сербскіи заповѣдають за вѣдѣи найбли-
жшии часъ.

Рѣно и Греція не гайну часу и моби-
лизуя такожъ свои воинскіи силы на границѣ
Тесаліи и Епіру. Король заповѣда, що ны-
нійшиа хвиля може стояти богато жертвъ и
народъ служа ради его голосу, хотіи орга-
нізаціи полковъ не отбувати съ такимъ же-
жомъ якъ въ Сербіи. На Грецию вѣдѣи
имовѣрно голось Аргіліи и Франціи, которы
бѣражаютъ королева дуже поквапно братися
за дѣло.

Дніи трехъ становище намѣрила, після
допесеніи праѣи европейской, заніти Чорногора.
Передъ килькома дніми именно рознеслися
слухи, будто кн. Никола включить съ су-
тавомъ договоръ оененіи-дѣфиниціи, а

нѣйшіи телеграмы въ Ваддини даютъ, що
Чорногорскіи сенаторъ Кено Павловичъ вѣ-
дѣи таїи-же отговарють до вѣдѣи высту-
пленіи противъ — Сербії (?). Піску Павловичу
не достає однакожъ до того средоточіи мате-
риалізовать и доля вѣдѣи до него лишь
40 лѣтъ юніїи изнанности. Рѣно-же и
акій Паштии, проводиръ сербскіи «за-
границю», машъ уділить до кн. Александра
болгарскаго субвенцію на скотину полькъ
противъ Сербії (?). Послѣдніи факти можуть за со-
бюи на столько аномальніи, що, має вѣдѣи
Чорногорю и Болгарію въ одніи сто-
рони въ Сербію въ други стороны существує
специальный антиимперіи національный и прихѣ-
риміненіи династичніи. Такъ Сербія якъ
и ѿѣ другій вѣдѣи державы посѣдаютъ
віорочіи землярии на земланіи великихъ
балканскіи державъ полькъ вѣдѣи прово-
довъ. Эзъ вѣдѣи выходило-бы, що на бал-
канскіи вѣдѣи строїти при земланіи
блажишии вѣдѣи, меніи Сербію, Болга-
рію и Чорногорю не будо-бы однодушно
акція. Замѣтно есть такожъ и та обставина,
що Австрія и Россія, державы найбльше ин-
тересованыи пытавшемъ болгарскими, доси
держати въ значай реверіи, немо-бы из-
нично вѣдѣи, якъ бѣзъ нихъ вѣдѣи си-
туація ползатична на пубъестровъ, щобъ от-
такъ вѣдѣи стати за для себе въ изнан-
шахъ розмѣрахъ. Поки-то накликаютъ они
богъ мира, але годъ припустятъ, щобъ въ раз-
рояту воинскому не вступали въ акцію съ
вѣдѣи рѣшилисто.

Политичніи ворожбы, якихъ въ нынѣ-
шніи часъ вѣдѣи дової, представляютъ еден-
туюль акцію на болгарскому пубъестровъ
и сїдѣючіи способъ, бѣзъ уніи болгарскіи
существуетъ — какожъ они, — то Сербія съ
конечности мусыги выступати до вѣдѣи. Рѣно-
вочесно мусыги-бы вступати въ акцію — Чор-
ногора, Греція и имовѣрно такожъ Румуніи.
Ико вѣнагороду за вѣдѣи Румелю жадала-бы
Сербія для себѣ Стару Сербію, Греція — ча-
стини Тесаліи и Епіру, а Чорногора — Аль-
банию. На случай, що-бы Веліка Болгарія
ще дальше посигнула въ своихъ аспираціяхъ,
то Сербія вѣдѣи вѣдѣи въ Греціи полу-
дненіи Македоніи. Все то мало-бы статися за-
для политичніи рѣвноваги на болгарскому
пубъестровъ.

Зѣздъ христіянськихъ промыслов- цѣвъ и купцѣвъ,

о котромъ вѣдѣи мы въ послѣдніи часѣ,
подѣлася на пять секцій, помѣжъ котрой розѣ-
лено резерваты о справахъ, поставленыхъ на по-
рядокъ дніиинъ зѣзу. Секція I-ша придалено
рефератъ въ справѣ образованія ученикіи торго-
вельныхъ и промысловыхъ. Секція II-го при-
далено порѣшити пытаніе, що треба робити, щобъ
развити торговлю краю? — а при тѣмъ и
порѣшити пытості: що належить розумѣйтъ полькъ
дробною и що полькъ великою торговлю? чи то
торвята кономіціи користіи суть для торговли?
чи сїяткованіе недѣи вѣдѣи користно на тор-
говлю? чи не будо-бы користно застонати фінан-
сову кономіцію за для улекшена кредиту и по-
серединцівъ въ справахъ торговельныхъ? якимъ
способомъ можуть-бы усунти зовѣтъ кружачу по
домахъ торговлю? и що треба робити, щобъ мож-
на вести торговлю самостійно? — Секція III-го
придалено порѣшити пытаніе: чи продажъ выро-
бовъ полькъ промысловыхъ вѣдѣи користно на
розвѣдѣи промыслу въ краю? чи лежить въ инте-

ресѣ краевого промыслу продажъ выробовъ, про-
дуктовыхъ въ земланіи краевихъ? якъ и де
законять уряджувати выставы промысловъ? и
кого треба домагатиъ бѣзъ правительства для роз-
вѣдѣи промыслу? — Секція IV-та вѣдѣи
законѣть вѣдѣи проекту статуту для
мало-бы земланіи изнанности. Рѣно-же и
акій Паштии, проводиръ сербскіи «за-
границю», машъ уділить до кн. Александра
болгарскаго субвенцію на скотину полькъ
противъ Сербії (?). Послѣдніи факти можуть за со-
бюи на столько аномальніи, що, має вѣдѣи
Чорногорю и Болгарію въ одніи сто-
рони въ Сербію въ други стороны существує
специальный антиимперіи національный и прихѣ-
риміненіи династичніи. Такъ Сербія якъ
и ѿѣ другій вѣдѣи державы посѣдаютъ
віорочіи землярии на земланіи великихъ
балканскіи державъ полькъ вѣдѣи прово-
довъ. Эзъ вѣдѣи выходило-бы, що на бал-
канскіи вѣдѣи строїти при земланіи
блажишии вѣдѣи, меніи Сербію, Болга-
рію и Чорногорю не будо-бы однодушно
акція. Замѣтно есть такожъ и та обставина,
що Австрія и Россія, державы найбльше ин-
тересованыи пытавшемъ болгарскими, доси
держати въ значай реверіи, немо-бы из-
нично вѣдѣи, якъ бѣзъ нихъ вѣдѣи си-
туація ползатична на пубъестровъ, щобъ от-
такъ вѣдѣи стати за для себе въ изнан-
шахъ розмѣрахъ. Поки-то накликаютъ они
богъ мира, але годъ припустятъ, щобъ въ раз-
рояту воинскому не вступали въ акцію съ
вѣдѣи рѣшилисто.

Рѣшена секція I-ша що до ученикіи тор-
говельныхъ суть слїдующи: Ученика може прі-
мати до торговїи тогда, коли учбичъ передъ
тѣмъ паштии гимназію, або школу вѣдѣи, або
середніу школу торговельну. Праятка ученика,
служачаго на вѣдѣи коштъ, выносить 3 роки,
на коштъ принципала 4 роки. Въ тигу ти практи-
ки обовязаныи ученикъ ходитъ до школы про-
мыслово-торговельной, и котрой має вѣдѣи
по-при другихъ предметахъ такожъ и бухгалтеріи,
географіи торговельни, товарозаводство и на-
уки кономіціи въ языкахъ французскомъ,
іамецкомъ и польскомъ, а въ вѣдѣи Галичинѣ
такожъ и въ рускѣмъ языцѣ, а кромѣ того за-
садничѣ вѣдѣи въ права торговельного и вѣ-
солового. По скобачю 3-ї вѣдѣи 4 лѣтної практи-
ки має ученикъ вѣдѣи попадатися на субъ-
екта. Поземшъ рѣшена секція I, реферовани
чрезъ купца Дрекслера, принять зѣздъ въ цѣлости,
а кромѣ того рѣшить одноголосно внести до
сойму петицію о заснованіе середніхъ промы-
слово-торговельныхъ школъ у Львовѣ и Краковѣ
и академіи торговельной у Львовѣ а що наймен-
шо отворити торговельного вѣдѣи гра львівскіи
политехніи. Тому законъ въ 19 цѣвтня въ §. 5 не привнес
500 ар., рѣдно тамъ, де вархъ побирає
важкимо, що при переведеніи новихъ фасії
приходы въ церкви, въ полі та ріи та ріи
згнуть о много високихъ цифрахъ вѣдѣи до тѣпери
а потому, що вѣдѣдатель въ нихъ мусить свою
пенсію стигати, то хто више, чи не прідеть
вѣдѣдателеви доплатити на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 120 ар. дополненіи до
своїхъ конгрюї. Немо ав ошпі парте вѣдѣи, і
же латинська пословиця и єи можна-бы пра-
тизовати и до вашихъ будучихъ вѣдѣдателеви
важдуючи на то, що имъ таки що-бы вѣ-
дѣи висшиши та що они повинні и въ тогу бу-
дово-веденіи.

Само вѣдѣо не будо-бы може такъ велики, наколи-бы вѣдѣи всї ти бѣзъисни, що по найбльшій частії кожного вѣдѣдателя окру-
жають. У наст головини жерело доходу вѣдѣи пархії есть бѣзъ сумнїву роля, коли во-
трой мусить священикъ добре нагорвати що-бы вѣдѣи заспокойти вѣдѣи на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 360 ар. рѣдно тамъ, де вархъ побирає
заждимо, що при переведеніи новихъ фасії
приходы въ церкви, въ полі та ріи та ріи
згнуть о много високихъ цифрахъ вѣдѣи до тѣпери
а потому, що вѣдѣдатель въ нихъ мусить свою
пенсію стигати, то хто више, чи не прідеть
вѣдѣдателеви доплатити на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 120 ар. дополненіи до
своїхъ конгрюї. Но прѣдніи рѣдко вѣдѣи, і
же латинська пословиця и єи можна-бы пра-
тизовати и до вашихъ будучихъ вѣдѣдателеви
важдуючи на то, що имъ таки що-бы вѣ-
дѣи висшиши та що они повинні и въ тогу бу-
дово-веденіи.

Само вѣдѣо не будо-бы може такъ велики, наколи-бы вѣдѣи всї ти бѣзъисни, що по найбльшій частії кожного вѣдѣдателя окру-
жають. У наст головини жерело доходу вѣдѣи пархії есть бѣзъ сумнїву роля, коли во-
трой мусить священикъ добре нагорвати що-бы вѣдѣи заспокойти вѣдѣи на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 360 ар. рѣдно тамъ, де вархъ побирає
заждимо, що при переведеніи новихъ фасії
приходы въ церкви, въ полі та ріи та ріи
згнуть о много високихъ цифрахъ вѣдѣи до тѣпери
а потому, що вѣдѣдатель въ нихъ мусить свою
пенсію стигати, то хто више, чи не прідеть
вѣдѣдателеви доплатити на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 120 ар. дополненіи до
своїхъ конгрюї. Но прѣдніи рѣдко вѣдѣи, і
же латинська пословиця и єи можна-бы пра-
тизовати и до вашихъ будучихъ вѣдѣдателеви
важдуючи на то, що имъ таки що-бы вѣ-
дѣи висшиши та що они повинні и въ тогу бу-
дово-веденіи.

Само вѣдѣо не будо-бы може такъ велики, наколи-бы вѣдѣи всї ти бѣзъисни, що по найбльшій частії кожного вѣдѣдателя окру-
жають. У наст головини жерело доходу вѣдѣи пархії есть бѣзъ сумнїву роля, коли во-
трой мусить священикъ добре нагорвати що-бы вѣдѣи заспокойти вѣдѣи на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 360 ар. рѣдно тамъ, де вархъ побирає
заждимо, що при переведеніи новихъ фасії
приходы въ церкви, въ полі та ріи та ріи
згнуть о много високихъ цифрахъ вѣдѣи до тѣпери
а потому, що вѣдѣдатель въ нихъ мусить свою
пенсію стигати, то хто више, чи не прідеть
вѣдѣдателеви доплатити на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 120 ар. дополненіи до
своїхъ конгрюї. Но прѣдніи рѣдко вѣдѣи, і
же латинська пословиця и єи можна-бы пра-
тизовати и до вашихъ будучихъ вѣдѣдателеви
важдуючи на то, що имъ таки що-бы вѣ-
дѣи висшиши та що они повинні и въ тогу бу-
дово-веденіи.

Само вѣдѣо не будо-бы може такъ велики, наколи-бы вѣдѣи всї ти бѣзъисни, що по найбльшій частії кожного вѣдѣдателя окру-
жають. У наст головини жерело доходу вѣдѣи пархії есть бѣзъ сумнїву роля, коли во-
трой мусить священикъ добре нагорвати що-бы вѣдѣи заспокойти вѣдѣи на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 360 ар. рѣдно тамъ, де вархъ побирає
заждимо, що при переведеніи новихъ фасії
приходы въ церкви, въ полі та ріи та ріи
згнуть о много високихъ цифрахъ вѣдѣи до тѣпери
а потому, що вѣдѣдатель въ нихъ мусить свою
пенсію стигати, то хто више, чи не прідеть
вѣдѣдателеви доплатити на тѣмъ приходѣ, де
вархъ побирає може до 120 ар. дополненіи до
своїхъ конгрюї. Но прѣдніи рѣдко вѣдѣи, і
же латинська пословиця и єи можна-бы пра-
тизовати и до вашихъ будучихъ вѣдѣдателеви
важдуючи на то, що имъ таки що-бы вѣ-
дѣи висшиши та що они повинні и въ тогу бу-
дово-веденіи.

Передъ замкненіемъ зѣзу порѣшено, що-
бы на другій рокъ такий самий зѣздъ отбув-
ся въ Краковѣ.

НОВИНКИ.

въ церкви, ба лучаються въ роцѣ мѣсяцѣ такій, що нѣчого не несуть. Якъ-жежъ на нихъ тратить завѣдатель, такъ пропавъ! — не добѣ на завѣдательствѣ и коштѣвъ свои дороги. До пынѣ було приkre въ неразѣ године милосердїя положеніе нашего духовного завѣдателя. Не одного консисторія переносить въ одногомѣсяціи на друге во три разы на рдѣкъ. Не пытаючи о то, чимъ той молодой человѣкъ покрылъ велика кошта подорожки и чи ему въ Сокальского оплатити выпроваджувати вѣдь Краковъ на яку головку. Але чи относини при нынѣшнѣмъ законѣ въ 19 цвѣтніи зміняються, се вновь велике пытає — и намъ все здається, що для завѣдателя прїде прикрохъ хвили въ будучности якъ була доси. Тому конче потрбѣ, щоби Вар. консисторія въ своихъ сторонахъ здѣлала якусь польгу для тихъ людей, котрій посвятилисѧ волочитисѧ въ одного мѣсяця на друге стъ свими родинами, наче той вѣчній жидъ, а котрій въ кождїхъ хвили въ показахъ духовныхъ властей стоять въ ряды на мѣсце помершихъ.

Каждый хотій-бы найменший — не урядникъ, але урядничина, отъ и вовній дѣстас на перепровадженіе якусь суму, наколи его перепроваджувать въ одного мѣсяця на друге въ уряду. А що-жъ дѣстас духовный завѣдатель? Грамоту! Коштѣвъ спровадженія не можна, якъ то колись декуды бувало, вѣхнути на парохіанъ, котрій и такъ въ нынѣшнѣхъ часахъ ажъ надто обтяженъ всячими драмами, однакожъ теперішня хвиля такъ нагдна до реформъ въ тѣмъ напрямѣ, що въ будуще може й тажко, щобъ така нагодилася, Вар. консисторія дуже благо заради-ла влому и дуже много помогла-бы завѣдателямъ въ будучности, коли-бъ кождї парохія була администрвана черезъ цѣлій рдѣкъ; за той часъ мѣгъ-бы администраторъ поле парохіальнѣ заѣщти, обробити, и въ него вѣбрati а тѣмъ самимъ амгъ-бы бай въ частіи по-крыти кошта свого перепровадженія. Парохія черезъ то не стратити нѣчого, бо прецѣ за бѣ. п. Ягимовича администрвано приходы и по 3 роки, а й тепер чи то не практикується малыми капелланскими, на котрій нѣчто за конкурсомъ податися не хоче? Я знаю, що де-каки интересованіи напирають на дух. власть, щоби той або сей приходъ виставити на конкурсъ, — але тогды, якъ буде такій законъ, всікъ домаганія въ тѣмъ напрямѣ устанутъ.

Вѣнди кождї стань въ нынѣшнѣхъ прікрытыхъ часахъ стараються узыскати для себе вѣльгу въ кождомъ напрямѣ, — чому-жъ вѣле-сено одно наше жонате священство не має старатися о тії-чи? Высокій урядники, що рѣчно побирають и 3000 зп. пенсіи, — не вѣтъдаютъ вѣнди виставити выднаніемъ для нихъ отъ вис-тихъ властей улекшеніями на вѣлѣнницяхъ и вѣдь вѣлѣнницами за $\frac{1}{2}$ билетомъ. Великою вѣльго було-бы прото для завѣдателя, коли-бъ наші духовніи власти — що „Дѣло“ вже подносило — вѣдвали для священиківъ вин-женіе вѣдь вѣлѣнницами. Се було-бы для нихъ благодатю, коли они переносяться въ одного мѣсяця на друге съ цѣлымъ своимъ гаевѣствомъ и свою родиною. Будь-що-будь мы съмъ того пересвѣдчена, що въ будучности при законѣ въ 19 цвѣтніи 1885 р. завѣдателямъ нашимъ буде ще тажче вистити на свое и хто вѣне, чи наші духовніи власти будуть могли кого перевѣлкти въ одного мѣсяця на друге, коли для тихъ завѣдателей не зробится якоисъ польги и коли пошиште status quo, бо предѣнѣ треба подумати, що хотій завѣдатель духовна осoba, то таки голубомъ вѣдь Санча до Жовкви не перелетить...

— V —

Зъ Рогатинського.

(Перший вечерокъ музикально-вокальній въ Рогатинѣ.) Знатнѣшій Русинъ Рогатинъ сповнили красне дѣло: дні 20 с. м. вересня устроили они вокально-музикальний вечерокъ, спод-лучений стъ аматорскимъ представленьемъ и съ танцами. Въ Рогатинѣ есть значнѣшіе число интелігентній Русинівъ и всякий вѣстъ та визань мають бай одного репрезентанта: масмо кромѣ пароха репрезентантовъ своїхъ въ старостѣ, судѣ, мѣжъ лѣкарями и учителями. Декотрѣ въ нихъ суть люди шарою вола та похвостанія, а може наявѣти и вѣтаги, коли вже и съ тымъ въ нынѣшнѣхъ часахъ числитися мусимо; а коли суть држніи, то хиба лишь — пожалася Боже! значнѣй ще частіи нашої интелигенції властивій, якъ н. п. недостача организації, нерускій дома розговѣтъ, і. т. п. Та о тѣмъ мы лишь мимоходомъ вгадали, бо масмо говорити про вѣчерокъ.

Мы слухали, дивилися, та очамъ и узьміи свою не вѣрили, мы ще доси не стя-малися по гарнімъ вѣчерку рогатинському: чогось подбіного мы — кажемо широ и дѣверто — нѣколи не надѣвались, тымъ бльше, що, якъ мы зачували, комитетъ вѣчерковый має прикметы „підногого Ивана“. Програма вѣчерокъ була дуже блага и отпомѣдна, а ще красще вѣдичена. Розпочавъ хоръ лѣвобокъ мододжі та другихъ любителій співу от-підѣланьемъ нового кусника „Гуляли-гуляли“, композиції п. Нижанковскаго. Спѣваки пѣдъ управою самого композитора таки заимпону-вали своїми голосами, що на жаданье публики мусили кусникъ той повторити. Потому аматоры багралі велично удачно мѣщанськую при-лагорію Григорія Григоріевича „Тато на вару чи-ва“. Якъ панъ такъ и панове аматоры гра-

ли съ правдивымъ чутемъ и вивязалися въ свои нелегкіи задачѣ якъ найлучше, а вже-жъ особливо мусимо піднести артистичне отданіе добродушної селянки Олены. Оттакъ ишли на перемѣну соля, отспівавшій звѣтнімъ нашимъ тенористомъ п. Иванцевимъ, дуетъ, хоры, а потому ще одна комедійка въ 1 актѣ: „Онъ не завѣдрестный“ въ нѣмецкого Ал. Ельца въ переводѣ д-ра В. Лучаковскаго.

Комитетъ такъ уложеніо програмою зробивъ гостямъ велику несподѣванку. Спѣви коральний и соля порывали до руху-жити дѣмачючі серця підгрогатинськихъ Русиновъ а любителій штуки драматичної вировадили вѣкъ въ задуму. Тому и не диво, що по вы-чертаню програмы поважніи гостямъ жаль було такъ скоро уступати мѣсце охочої молодежі для забавы. Та дарма! По першій часті вѣчерка слѣдувала друга — и та друга протяглась уже довше, бо ажъ до бѣлого дня. Вечерокъ принесъ 200 зп. доходу brutto, чистий дохдь призначений на Буреу въ Бережанахъ.

Не можемо не отдать похвалы вѣчнівости пп. комитетовъ і признанія той Достойній женѣ одного въ пп. комитетовъ, що за-налася продажкою билетовъ при касѣ.

Досить простора сала касина мѣского була биткомъ заповнена, а то майже виключно Русинами; женщины було даже богато. Були такожъ заступники селянъ та мѣшанъ обого пола. Импонуючій бувъ видъ, коли хто глянувъ изъ сцены на сало.

Коли Рогатинъ описанымъ вѣчеркомъ зробивъ такъ величний початокъ, то есть на-дѣя, що тепер такі вѣчерки вѣдуть частійше. И Рус въ нашихъ сторонахъ скрѣпитеся думомъ и нашимъ недругамъ съ годомъ перегодомъ скоротятися язычки при критикованіи нашої якъ сонце ясної справы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) Палата пословъ отбула друге засѣданье пѣдъ проводомъ пріора Посольства на дні 28 с. м. Нові посли окладали приреченіе. Оттакъ пѣдѣлиася вол палата жребіемъ на 9 отдѣловъ (8 по 39 пословъ, девятій зъ 40 по-словѣ). Отдѣлы тѣ уконституувалися и выбрали предѣдателій (вмена ихъ були подані въ по-переднімъ числѣ „Дѣла“). Вѣмъ отдѣламъ при-дѣлено выборчі акти незапретованыхъ выбо-ровъ въ рѣвніхъ частяхъ до перегляду. Запро-тестованіи выборы будуть передані окремому вы-дѣлу легитимаційному. Протестъ противъ вы-бору гр. Т. Стадницкого въ Золочевѣ звертає вже нинѣ на себе увагу нѣмецкої опозиційної пра-са. „N. Fr. Presse“ подає зъ него поодинокі точки и удержує, що гр. Стадницкі есть нелегально вибраний. Сконстатовано 38 перекупоть. Зъ першого выбору вишовъ посольство сов. Рожанковскій и лишь машинаціями доведено безъ потреби до другого выбору. — Палата памѣзъ, котра вже посѣдає назначене прези-діють, приступити небавомъ до зложеня адреси яко отповѣдь на тронову рѣчъ. Централы нѣмец-кі надѣються, що ихъ сторонники въ палатѣ памѣзъ вѣдуть въ резерви, въ якій держались въ минувшій сесії, и въ дискусії надъ адресомъ взымутъ живѣйшу участі. Именно постараються они всесоронно пояснити политичне положеніе державы.

(Предѣдателіство въ палатѣ пословъ) ще не рѣшено, однакожъ выборъ д-ра Смолька есть вимовнѣо запевнений. Коло польське, клюбъ Го-гендзарта и центрумъ палаты ставлять его кан-дидатуру. Вице-президентъ має бути Ришардъ Клямъ.

(Коло польське) займася на щодніхъ за-сѣданяхъ редакцію програмы, въ котрой мали-бы мѣститися вѣдъ желанія краю а властиво народу польського. Програма оббімає въ бльшій часті справы чисто економічні. Пло. Леваковскій (зѣ Львова) вѣдеть, щоби получить съ праицею и цопарнами правительства зробити зауважимъ бѣти принятія програмы. Грохольскій державъ въ коль рѣчъ о вѣдненіяхъ поодинокихъ клубовъ правицій и ихъ устрою, застергаючи собѣ най-бльшу тайну въ вѣмъ. На нещастье однакожъ цѣлу его секретну рѣчъ подала напередъ давнини вѣденької. Положеніе досить комічне.

(Митрополитальни посли) не явилися въ коло польському. Таке доносити „Gazeta Lwow-ska“ ще 23 с. м. Бльше вѣстей о нихъ доси не маємо. Чи и якъ зворгнанувалися, пѣдъ чѣмъ предѣдателіствомъ и чи радять надъ рускою програмою на ладъ польськихъ пословъ, не знати.

(Тронова рѣчъ.) Праса австрійска занята ній коментованіемъ тронової рѣчі. Само собою розумѣється, що офіційні органы не впливъ за-доволеній и що тѣшатся дальшимъ существова-ніемъ кабінету гр. Таффога. Органы феодалівъ разлуются головно уступомъ о соціальніхъ реформахъ. Старо-Чехівъ задоволяє тронову рѣчъ толькожъ олово „о розвою духовныхъ ин-тересовъ“ толкуючи они и въ користь интересовъ національнихъ. Молоді Чехи не добавляють въ нїй згадки о правнополітичныхъ пра-вахъ ческої короны и негодують въ своихъ „Nagodn. Listахъ“. Рѣвножъ и польська праса, що доси фантазувала о ширшої автономії країнъ, о полученню Галичини, Буковини и західного Шлеска въ одну цѣлість и частково зреализовано „идеї Ягайлоньскій“ не радо почула слова цѣварской о єдності державной.

Фіксувала тутешня ц. к. прокураторія державна. — Асекурація церковныхъ будынківъ на-лежить асекурації оплати за церковні будынки; есть то выдатокъ на держанье субтанції ма-етку парохія а не въ интересѣ бенефіціанта, ти-жить отже, отъ выняткомъ если существуютъ о-кремъ обовязуючі титулы, на тыхъ, котрій въ першомъ рядѣ суть интересованій въ держаню обезпеченихъ будынківъ.

— Бурмистромъ въ Коломиї выбраный п. Яковъ Асланъ, заступникомъ д-ра Раѣць, асесорами пп. Штенцель, Бѣлоу и Бишель.

— О. Михаїль Тындюкъ въ Бережанахъ засуспен-дований бѣти повненія священическихъ дѣйствій и ношени священическої одежди (по словамъ „Мира“) діялого, що здайся приватными дѣлами не зг-дными отъ званьемъ священника.

— Новопостроеній органы въ церквѣ монастыря оо. Василіянъ у Львовѣ не мало запекоюи Русиновъ такъ лѣвобокихъ якъ и на провинції, видячихъ въ тѣмъ свѣжій крокъ зробленій на нѣ-користь гр. к. обряду, котрій не знає органівъ а толькожъ спѣвъ. Таа новость не причинито до укрѣпленя унії и подаєсся довѣрія до чина св. Василія. Ініціаторъ токи новостії далеко бльше прислуживо-бы бувъ оправѣ, коли-бъ гроші ви-даній на органы, бувъ обернути на улучшене хо-ру спѣвчого. Тую новость введено безъ вѣдо-мості митроп. Орданіяту.

— Именованія. Видѣль краевый придѣливъ инже-нерѣвъ: В. Турокого до будовы дороги краевою въ Борщеву до Озерянъ; С. Іодловскаго до тех-ничного нагляду надъ дорогою изъ Збонікъ до Радехова; инженера В. Звѣиковскаго перенѣсъ Видѣль краевый въ стань супочинку, а інж. К. Янковскаго именувавъ інженеромъ окружнимъ въ Бережанахъ. Позненіе обовязківъ кондукто-ра на дорозѣ краевѣй белско-ярославскій пору-чивъ Видѣль краевый А. Кордзикови, а на дорозѣ лѣвобокско-столяновскій В. Домбровскому.

— Розправа судова противъ Риттеровъ о убийство дѣвчини Францишки Михалівнї, поповненіе въ Лютичі въ грудні 1881 року, вже скончалася; тревала она 10 днівъ. Вже по разѣ третій судія при-сяжні узнала одноголосно: обжалованого Мойсея Риттера виннимъ скрытоубітства, а жінку его Гитлю Риттеръ и М. Стохлинського безпосеред-німи співвинаючими сего злочинства. Трибуналъ засудивъ всѣхъ троє обжалованыхъ на кару смерті черезъ позвѣненіе. Обжалованій зголосили зновъ зажаленіе неважності.

— Мѣщане зъ Тартакова, оцѣняючи патріотизъ и дѣяльність свого душпастира, о. Е. Левицкого, зробили ему въ день его іменинъ зъ власної ініціативи сэрнаду и похдь съ смолосинами. Красній о провалъ!

— Учителька не умѣючи по русину учить въ школѣ рускимъ языкомъ викладавши въ Вороцівѣ, пов. городецкого. Громада Вороцівѣ представляла неразѣ вже тую аномалію окружному інспек-торові, а коли той не подумавъ о направѣ зла, удалося передъ трема недѣлями до краевої ради школи наказала перевести слѣд-ство въ тѣй справѣ.

— Холера. Въ Сцилії вибухли по причинѣ холери новії розрви, тепер вже не въ бльшихъ а малыхъ и бѣти залѣзницѣ отдаленіхъ мѣсточкахъ. Зробѣть холери викликавъ мѣжъ народомъ страхъ и розпоку а съ ними и небезпечнє зворушеніе умовъ. Темній и забобоній масъ на-роду пересвѣдчена, що холери ширить штучными средствами правителіство и висока кляса су-спільности, и що для тогого дотыкає она майже виключно висша верстти. Въ многихъ мѣсцяхъ прїшло до дуже драстичнихъ оцінокъ. Народъ не хоче впускати до дому лѣкарївъ и слугъ шпитальнихъ и не позоляє переносити хоры до шпиталівъ. Тоже правительство італійске має доволі роботи, бо мусить кромѣ ви-датківъ на позвѣрданіе епідемії, видавать такожь значніи сумы на держанье порядку въ зворуше-нію краю.

— Въ імропатичній закладѣ въ Кисельцѣ вы-скочила вчера зъ окна першого поверху жена звѣтного лѣкаря п. Шаг. въ приступѣ шалу безъ тяжкого ушкодженія тѣла.

— Кароль Громанъ, одинъ зъ видѣльшихъ патріо-тей польськихъ и членъ організації въ 1863 р., бувшій властиттель и выдавецъ „Gaz. Narodow-oї“, а тепер співвластиттель „Kurjera Lwowsk-oго“, умр. 29 с. м. нагло въ 54 роцѣ житя. Делкі днівникъ польські подають вѣсть, будто покой-никъ строївъ.</p

Заступство дежана надворицького о. К. Мандичевського, що вийде до Відня яко посольство ради держави, поручено о. Конст. Ісаїдовичу.

Предводій нащастяництва, годиться на каноничну виставу о. Тимотея Кульчицького, за презентованого на Задвір'я, дек. уїздинського.

Митрополича консисторія встановила: 1) до ц. к. нащастяництва о згоду на каноничну виставу о. Алексея Залічковського на Зарубанець, дек. збараского і 2) о дотацію з фонду релігійного для прив. сотрудника въ Яблониці на просьбу пароха о. Іосифа Глібовицького; 3) до ц. к. суду окружного въ Сучавѣ аби душпастирю при заведенню карбімъ въ Сучавѣ (о. Ник. Устіловичъ чи его сотрудникію) призначено реєнцію.

Завідателеві въ Кімполянії, о. Іоану Устіловичу, поручено застутати въ душпастирстві о. Нік. Устіловичу, пароха въ Сучавѣ. Въ управу уряду деканального видачає о. Нік. Устіловичу чи его сотрудникію) призначено реєнцію.

Завідателеві въ Кімполянії, о. Іоану Устіловичу, поручено застутати въ душпастирстві о. Нік. Устіловичу, пароха въ Сучавѣ. Въ управу уряду деканального видачає о. Нік. Устіловичу чи его сотрудникію) призначено реєнцію.

Призначений зъ епархії львівської до греко-католицької духовної семінарії у Львові: На III рокъ богословія: 1) Красицій Романъ, 2) Масора Михаїлъ, 3) Проскуринцій Евгеній, 4) Сухаровський Юстинъ. На II рокъ: 5) Кречковський Макарій, 6) Лагода Ілля, 7) Романовський Дмитрій, 8) Іцковський Романъ. На I рокъ: 1) Балицій Антоній, 2) Бачинський Михаїлъ, 3) Гавальський Северинъ, 4) Дебницький Володим., 5) Жолкевич Георгій, 6) Зубріцький Юл., 7) Кінасевичъ Теодозій, 8) Киселевський Орестъ, 9) Клубокъ Никифоръ, 10) Лукашевичъ Теофанъ, 11) Любовичъ Кароль, 12) Михалевичъ Автівій, 13) Молчановський Леонідъ, 14) Мирць Теофіль, 15) Навроцький Алексей, 16) Поповський Іоанъ, 17) Пытникъ Стефанъ, 18) Розлуцький Але-коєвъ, 19) Савицький Казимиръ, 20) Сабать Володим., 21) Сваричевський Николай, 22) Смеречин-ський Іоанъ, 23) Стеткевичъ Іоанъ, 24) Сірко Іоанъ, 25) Терлецький Іоанъ, 26) Філіповичъ Ев-гений, 27) Філіповичъ Іоанъ, 28) Целевічъ Кон-стантинъ, 29) Щурівський Михаїлъ, 30) Ярема Тедоръ, 31) Яцковський Володим., 32) Білинський Діонізій, 33) Боярський Еміліанъ, 34) Гарматій Іоанъ, 35) Гндика Стефанъ, 36) Іванець Іоанъ, 37) Єзерський Петро, 38) Янкевичъ Ярославъ, 39) Яросевичъ Еміліанъ.

НАУКА, ШИТКА И ЛИТЕРАТУРА.

— «Листокъ» — підъ такою назвою почала виходити въ Ужгородѣ нова рука часопись підъ редакцією о. Евгения Фенцика. Зъ 1-шого числа «Листокъ» бачимо, що «Листокъ» точь въ-точъ то само, що «Карпатъ».

РАМЫ (вразъ зѣ скломъ)

чорній, золотій, золотій і чорній, дубовій і пр., і пр.

до портрету Іхъ ВІІІ преображенства

Дра Сильвестра Сембраторовича,

Митрополита Галицького і пр.

таожъ Іхъ Преображенства

Дра Юліана Пелеша

епископа Станиславовського і пр.

(видана п. Володислава Чеховича)

викупує солидно по цѣнѣ 2 зр.

50 кр. і више

Торговля „БОДЕКЪ“

у Львовѣ, ч. 3 улица Орменська.

При отвіраннію більшою склькості рамъ уділяємо роботи і пр. въ розмірі на сплату въ ратахъ, а при отвіраннію поодинокихъ рамъ лише тоді можемо призволювати на ратальній сплати, якщо рамы стоять вищіше 4 зр. а. в.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлі, Тернополі и Дрогобичі

поруче изъ своихъ богато заасмотренихъ складовъ

по дешевихъ цѣнахъ

К а в у	Лакери, Румъ,	Воды минеральній,
Чоколаду,	Вина въ бутылькахъ	Великі роди штітокъ (тог- и барылькахъ,
Ч а й,	Мило, мыло до рукъ,	лотій, до підлоги, до Сукор, Оливу,
Сукор,	Крохмалъ, фарбу,	обуви и до коней),
Оливу,	Корки,	Масло до підлоги,
О п е тъ,	Сыре швайцар., брынза,	Шварцъ безъ вінtrюлю,
	Мъдъ пресный и піти,	Шапка, Пере, ручки,
	Овочі южній,	Оловянѣ,
	Борбіні,	Ляжъ,
	Сардинки, селедка,	Чорнило (атраментъ).
	Горбеки,	Порошокъ на овады.

Цінникъ видається на ескаданье франко 5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Поручачи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платять вінсового 1 зр. и удѣль найменше одиниць, виносчи 10 зр. Той удѣль остается власностю членія і опроцентовується дивідендою, котрою висота назначається по уважено річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ примає такожь грошъ на щадничі книжочки і платить бѣль чинъ 5%.

Цінникъ видається на ескаданье франко

5 до 6 килограмовихъ посылок поштова оплата виносить немного такъ що оплатите и зъ пайдальнихъ сторінъ замовляти потрібні для дому артикули.

Вступаючи въ члены товари